

عنوان مقاله:

بررسی ابزارهای انسجامی در نوشتار فارسی آموزان سطح پیشرفته

محل انتشار:

پژوهشنامه آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان، دوره 10، شماره 22 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندها:

زهرا علیزاده معمار - دانشجوی دکتری زبانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

عطیه کامیابی گل - نویسنده‌ی مسئول، استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی و گروه زبانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

ابزارهای انسجامی در تولید متنی سلیس و یکپارچه نقش مهمی را ایفا می‌کنند. طبق نظریه‌ی هلیدی و متیسن (2014) که رویکرد اتخاذ شده در این پژوهش است، ابزارهای انسجامی به دو دسته‌ی دستوری و واژگانی به ترتیب شامل (حروف ربط، ارجاع، جانشینی و حذف) و (تکرار، ترافق، تضاد، شمول، جزء‌واژگی، باهم‌آیی) تقسیم می‌شوند. هدف از تحقیق حاضر، بررسی عملکرد فارسی آموزان در چگونگی کاربرد ابزارهای انسجامی در نوشتار و مقایسه‌ی دو مرکز آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان دانشگاه فردوسی مشهد و جامعه‌المصطفی‌العالمیه در مشهد است. جامعه‌ی آماری این پژوهش متشکل از 200 نمونه نگارش فارسی آموزان در سطح پیشرفته است که از هر یک از مراکز به صورت تصادفی با در نظرگرفتن متغیر جنسیت انتخاب شدند. به منظور بررسی معنادار بودن تفاوت متغیرهای مورد بررسی از نرم‌افزار اس‌پی‌اس‌اس و آزمون تی مستقل استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد در هر دو مرکز میانگین کاربرد تکرار و ارجاع که به ترتیب از نوع واژگانی و دستوری هستند از سایر ابزارهای انسجامی بیشتر است و میانگین کاربرد شمول و جزء‌واژگی نیز در هر دو مرکز کم است. حذف و جانشینی نیز از کم‌کاربردترین ابزارهای انسجام دستوری هستند. همچنین، تفاوت معناداری در عملکرد فارسی آموزان دو مرکز در کاربرد برخی از ابزارهای انسجامی (حذف و جانشینی، ارجاع، جزء‌واژگی، شمول، ترافق) مشاهده شد. علاوه بر این، مشخص شد جنسیت در چگونگی به کارگیری ابزارهای انسجامی تفاوت معناداری ایجاد می‌کند. بدین معنا که کاربرد برخی از ابزارها انسجامی توسط خانم‌ها بیشتر از جنس مخالف است.

کلمات کلیدی:

ابزارهای انسجامی، آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان، نوشتار، تکرار و ارجاع، حذف و جانشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/1161632>